

Pasningsvejledning

Sugemaller

- til det beplantede stueakvarium

Loporacanthicus joselimai, der populært kaldes sultanplecostomus, er en ud af mindst 800 nulevende sugemalle-arter. Foto: F. Ingemann Hansen

- 1 Dyreart
- 2 Fuldvoksen størrelse
- 3 Forventet levealder
- 4 Anbefalet størrelse og indretning af akvarium
- 5 Særlige pasningsbehov, herunder krav til temperatur
- 6 Stimulering og behov for motion
- 7 Fodring
- 8 Sociale behov
- 9 Formering og yngelpleje
- 10 Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel
- 11 Øvrige informationer

1 Dyreart

Ancistrus dolichopterus (skægfish)

Baryancistrus beggini, *B. demantoides*

Chaetostoma dorsale, *C. formosae*, *C. milesi*

Dekeyseria brachyura

Farlowella acus (grenmalle), *F. gracilis*

Harttia duriventris, *H. kronei*, *H. punctata*

Hemiancistrus subviridis

Hisonotus leucofrenatus

Om maller

Maller tilhører ordenen Siluriformes, der omfatter i alt 36-38 familier med i alt ca. 3100 videnskabeligt beskrevne arter. Arterne i gruppen er meget forskelligartede, men de fleste (dog ikke alle) maller er bundlevende.

Maller findes i alle verdensdele (undtagen Antarktis) i ferskvandsmiljøer og visse arter også i kystnære områder. Artsantallet er dog klart størst i Amerika, og sugemaller findes kun i ferskvand i det centrale og sydlige Amerika.

Sugemaller omfattes af Loricariidae, der er den største malle-familie med over 800 arter foruden mange videnskabeligt ubeskrevne arter (L-numre). Der opdages og beskrives ofte nye arter af sugemaller, så den reelle artsdiversitet i naturen er sandsynligvis langt større. Arter i sugemalle-familien inkluderer også bl.a. skægmalles og grenmaller.

Bemærk!

Mange sugemalle-arter, der sælges i handlen som unge, bliver meget store som voksne.

Arter, der kan opnå en størrelse på over ca. 20 cm er ikke dækket i denne vejledning, da de kræver et meget stort akvarium og evt. specielle forhold.

De store sugemaller er særdeles uegnede til det "almindelige" stueakvarium og anbefales kun til personer med store akvarier.

Hypancistrus zebra (zebra-sugemalle)

Hypoptopoma brevirostratum, *H. gulare*, *H. psilogaster*

Lamontichthys filamentosus

Lasiancistrus tentaculatus

Leporacanthicus joselimai (uoff. navn: sultanplecostomus)

Loricaria parnahybae, *L. simillima*

Macrotocinclus affinis (synonym: *Otocinclus affinis*; almindelig dværugsugemalle)

Oligancistrus punctatissimus

Otocinclus cocama, *O. hoppei*, *O. macropilus*, *O. vittatus* (båndugsugemalle)

Otothyropsis piribebuy

Panaqolus albivermis, *P. albomaculatus*

Parotocinclus jumbo, *P. spilosoma*

Peckoltia compta, *P. multispinis*, *P. oligospila*, *P. vittata*

Pseudolithoxus anthrax, *P. nicoi*, *P. tigris*

Pterosturisoma microps

Rineloricaria cadeae, *R. eigenmanni*, *R. lanceolata*, *R. morrowi*, *R. parva*, *R. teffeanae*. Alle arter, undtagen *R. cadeae*, har slægts-synonymet *Hemiloricaria*

Sturisoma aureum, *S. festivum*

Sturisomatichthys leightoni

2 Fuldvoksen størrelse

Arterne omfattet i denne vejledning bliver et sted mellem 4 og 20 cm i fuldvoksen total længde.

De mindste arter (ca. 4-6 cm) er *Hypoptopoma brevirostratum*, *Macrotocinclus affinis*, *Otocinclus*-arterne, *Otothyropsis piribebuy* og *Parotocinclus*-arterne.

De mellemstore arter (ca. 7-10 cm) er *Baryancistrus beggini*, *Chaetostoma dorsale*, *Hisonotus leucofrenatus*, *Hypancistrus zebra* og *Hypoptopoma psilogaster*.

De store arter (ca. 15-18 cm) er *Baryancistrus demantoides*, *Dekeyseria brachyura*, *Harttia punctata*, *Leporacanthicus joselimai*, *Loricaria parnahybae*, *Panaqolus albivermis*, *Rineloricaria morrowi* og *R. teffeanae*.

De største arter i denne vejledning (ca. 18-20 cm) er *Chaetostoma milesi*, *Farlowella*-arterne, *Hemiancistrus subviridis*, *Lamontichthys filamentosus*, *Loricaria simillima*, *Pterosturisoma microps*, *Rineloricaria eigenmanni*, *Sturisoma*-arterne og *Sturisomatichthys leightoni*.

De øvrige arter omfattet i denne vejledning bliver et sted mellem 10 og 15 cm i fuldvoksen total længde.

Sugemaller kan se meget forskellige ud i kropsform og farve/mønstre. Generelt set fra oven er hovedet bredt, og kroppen bliver smallere bagtil. Maller har enten ingen skæl, eller de har en speciel type, som er anderledes end dem, der normalt ses hos

Nye arter opdages

Sugemallerne tilhører en fiskegruppe, hvor der stadig i dag meget ofte opdages nye arter i naturen. Mange indfanges evt. til akvariehold og nogle bliver populære som akvariefisk.

I mange tilfælde kan de eksperter, der klassificerer og beskriver arter videnskabeligt (taxonomer), ikke følge med, og flere arter i akvariehobbyen har af denne grund fået tildelt et L-nummer som bruges til at holde nogenlunde styr på de ubeskrevne arter.

I takt med at taxonomerne beskriver en art og tildeler den et latinsk artsnavn, bliver L-nummeret som sådan overflødig. Dog ses blandt akvarister ofte at L-nummeret stadig hænger ved arten.

Panaqolus albivermis er et eksempel på en helt nybeskrevet art (Lujan, Steele & Velasquez, 2013). Arten har eksisteret i akvariehobbyen i en del år under navnet "L204".

Akvariets skraldemænd

Sugemaller er for mange kendte for at være effektive algeædere og dermed også til at holde akvarievandet rent og klart.

Selvom de fleste sugemaller naturligt æder alger, er det dog ikke alle arter, der er lige egnede eller effektive til at fungere som skraldemænd i det beplantede stueakvarium.

Ønskes sugemaller til at holde alger nede, anbefales arter som bl.a. *Macrotocinclus affinis* og *Otocinclus macropilus*, der ses relativt ofte i handlen.

Selvom om man holder sugemaller, kræves stadig regelmæssige vandskift og rengøring for at holde vandkvaliteten i orden.

andre benfisk.

Hos sugemaller sidder munden på undersiden af hovedet, og de bruger den til at suge sig fast på overflader for på den måde at manipulere og optage fødeemner, der sidder fast på et substrat (f.eks. alger eller træ). Omkring munden sidder typisk et antal føle-/skægtråde, som hjælper dem til at finde føde på bunden eller andre overflader.

Udover med føletrådene kan maller sanse omgivelserne ved hjælp af kemoreceptorer på kroppen. Derudover besidder alle maller det weberske apparat (ligesom bl.a. karpfisk og karpelaks), som giver fiskene en god hørelse.

Dekeyseria brachyura er en lidt speciel art, da den er i stand til hurtigt at skifte farve for på den måde at kamuflere sig. Artens farve varierer dermed alt efter hvilken type bundsubstrat, der bruges i akvariet. *Lamontichthys filamentosus* og til dels *Panaqolus albivermis* (dog kun på halen) har særdeles lange finnefilamenter.

Se billeder af forskellige arter i billedgalleriet i afsnit 11.

3 Forventet levealder

Sugemallers forventede levealder kan variere meget mellem arter, og specielt de meget store arter (som dog ikke er omfattet her) kan blive gamle, formentlig over 30 år.

Den typiske levealder for arterne i denne vejledning er ca. 10-15 år, såfremt de holdes under gode forhold, men højere levealder kan sandsynligvis sagtens forekomme.

4 Anbefalet størrelse og indretning af akvarium

Disse fisk trives godt i et beplantet akvarium og bør som udgangspunkt holdes i et sådant.

Akvariet skal være rektangulært (aldrig bowle) med bagruden blændet for indkig, og det skal stå på et fast, stabilt og stærkt stativ og underlag.

Da vandmiljøet er lettere at holde sundt og stabilt i større frem for mindre vandmasser og for at sikre rigeligt fri svømmeplads og skjulemuligheder for fiskene, anbefales som udgangspunkt et akvarium på mindst 128 L (min. 80 cm i længden), gerne større, med hensyntagen til den enkelte arts størrelse, pladsbehov, aggressivitet, og hvorvidt den kan trives med andre fisk. Se dog afsnit 5 for detaljer.

Akvariet indrettes med et skrånende bundlag af grus (10-15 cm bagerst, 4-5 cm forrest; 0,5-3 mm i kornstørrelse), en randbeplantning af større vandplanter ved bagrude og sideruder, mindre planter i bunden, og god fri svømmeplads forrest og i midten. Som dekoration, der også fungerer som skjul, kan bruges sten og træerødder. Bundlagets skylles igennem for de værste urenheder, mens dekorationsgenstandene rengøres grundigt, før de kommes i akvariet.

Vandværksvand kan bruges, såfremt fiskene er vænnet til det. Temperaturen skal som udgangspunkt være 23-25° C (se dog afsnit 5 for detaljer). Brug et termostatstyret varmelegeme, hvis opvarmning er nødvendig.

Akvariet skal belyses i en naturlig og fast døgnrytme (10-12 timer dagligt) med en passende lysmængde (moderat til kraftig; min. 0,4 watt x akvarievolumen i liter), så planterne kan gro. Sørg for at fiskene altid har flere skyggemuligheder (f.eks. fra flydeplanter).

Det maksimale antal fisk, man kan have i akvariet, skal beregnes som maks. 1 cm fisk pr. liter vand (på basis af artens forventede fuldvoksne størrelse) gældende for fisk, der trives fint i grupper; ved territorielle arter skal der være langt færre fisk. Ved hold af forskellige arter skal disse være naturligt fordelt i hhv. bund, midt og øverste

Udbredelse i naturen

Langt størstedelen af arterne omfattet i denne vejledning forekommer naturligt i det nord(vestlige) Sydamerika, for manges vedkommende i Amazonas-flodsystemet.

I den nordøstlige del af Sydamerika findes dog *Harttia duriventris*, *H. punctata*, *Hypancistrus zebra*, *Loricaria parnahybae* og *Oligancistrus punctatissimus*.

Længere sydpå i den centrale del lever *Otothyropsis piribebuy* og *Rineloricaria parva*, mens den østlige del huser *Harttia kronei*, *Hisonotus leucofrenatus*, *Macrotocinclus affinis* og *Parotocinclus spilosoma*.

I det beplantede stueakvarium er det vigtigt, at fiskene har masser af både svømmeplads og skjul, samt mulighed for eventuel territorieafgrænsning og æglægning. Foto: F. Ingemann Hansen

Biologisk kredsløb i balance

Det er vigtigt for vandmiljøet og dermed fiskenes trivsel med et balanceret biologisk kredsløb, der løbende kan fjerne giftige næringsstoffer fra vandet og producere ilt.

Dette sikres ved en god beplantning, et passende filtreringssystem, regelmæssige vandskift, og ved at undgå overfodring.

Et nyt akvarium skal modne typisk 2-3 uger, før fisk må sættes i, for at sikre at de biologiske kredsløb er stabile.

vandlag, og arterne skal kunne trives sammen og i samme vandmiljø.

Et nyt akvarium skal modne typisk 2-3 uger, før fisk må sættes i, for at sikre at de biologiske kredsløb er stabile. Kommer fiskene fra vand, der afviger væsentligt (f.eks. i hårdhed) fra dét i det nye akvarium, skal fiskene gradvist tilvænnedes akvarievandet. Er de tilvænnet nogenlunde samme slags vand som akvarievandet, bør fiskene sættes ud i akvariet hurtigst muligt, men altid roligt, så stress ved ophold i transportposen mindskes mest muligt.

Ca. 1/3 af vandet skal skiftes ca. hver 2.-4. uge afhængig af akvariets størrelse (større akvarier kræver generelt færre vandskift). Filteret renses med tempereret vand efter behov. Bundlaget renses i forbindelse med vandskift med en slamklokke, hvor de øverste par cm suges. Hvor der ikke er planterødder, renses bundlaget dybere, evt. helt i bund.

Læs meget mere om det beplantede stueakvarium på www.dyrenesbeskyttelse.dk/pasningsvejledninger/fisk/det-beplantede-stueakvarium

5 Særlige pasningsbehov, herunder krav til temperatur

Akvariestørrelse: De mellemstore arter (ca. 10-15 cm) kræver generelt et akvarium på min. 250 L (min. 1 m i længden), men gerne større. De store arter (ca. 15-20 cm) skal holdes i et mindst 325 L stort akvarium (min. 1,2 m i længden), gerne større.

Indretning: Generelt for sugemaller skal akvariet indrettes med større glatte, runde og flade sten (altid uden skarpe kanter), træødder og træstykker/grene. De fleste arter finder føde fra forskellige overflader, og sådan indretning vil tilgodese denne naturlige adfærd. Partier af større sten, der giver gode beskyttede skjulesteder og huler, anbefales desuden altid, da størstedelen af arterne er hulegydere og dermed har behov for huler for at kunne udvise naturlig yngleadfærd. Rør (f.eks. bambusstængler, evt. i halve) kan også med fordel bruges som huler.

Planter er ikke for alle arter som sådan nødvendigt, men da beplantning yder gode skjul, skygge og er med til at holde vandkvaliteten i orden, anbefales dette som udgangspunkt altid. *Lamontichthys filamentosus* og *Otocinclus*-arterne vil bedst trives med bredbladede planter, mens *Otothyropsis piriibeuy* helst skal have fintløvede planter. Vær dog bl.a. opmærksom på, at *Peckoltia*-arterne ofte ses at ødelægge sværdplanter. Derudover er der stor risiko for, at de store malle-arter (over ca. 15 cm) roder op i bundsubstratet, når de svømmer og bevæger sig rundt, og på den måde kan trække planter op. Her kan det være nødvendigt at tage visse foranstaltninger for at indrette med planter, og genplantning kan også blive nødvendigt fra tid til anden.

Bundsubstrat: Flere arter vil trives bedst med (områder med) et finere bundsubstrat (f.eks. sand), bl.a. *Chaetostoma formosae*, *Farlowella acus*, *Loricaria parnahybae*, *Panaqolus albivermis*, *Parotocinclus jumbo* og *Rineloricaria teffeana*.

Illt- og strømforhold: Flere arter kræver eller trives bedst med specielt iltrigt vand og god strøm i akvariet: *Baryancistrus*-arterne, *Chaetostoma*-arterne, *Dekeyseria brachyura*, *Farlowella acus*, *Hemiancistrus subviridis* (kan dog tilpasse sig mindre strøm), *Hypancistrus zebra* (er dog rimelig tolerant og tilpasningsdygtig), *Lamontichthys filamentosus*, *Leporacanthicus joselimai*, *Panaqolus albivermis* og *Pseudolithoxus anthrax*.

Vandkemi og -kvalitet: De fleste af sugemallerne kommer i naturen fra blødt og lettere surt vand (regnskovsvand), men kan dog, såfremt de gradvist er tilvænnet hertil, sagtens tåle almindeligt vandværksvand.

Enkelte arter er dog mere sårbare over for vandkemien, og de arter, der klart vil trives bedst i blødt, let surt (pH 6,5-7) vand inkluderer *Ancistrus dolichopterus*, *Dekeyseria brachyura*, *Lasiacistrus tentaculatus* og *Panaqolus albomaculatus*. Arter, der kræver speciel god vandkvalitet er *Farlowella acus* og *Leporacanthicus joselimai*.

Mindre akvarier kun til erfarne akvarister

Visse af de rolige, helt små arter (<6 cm som fuldvoksne) kan eventuelt holdes i et mindre akvarium end det som udgangspunkt anbefalede (min. 128 L). Dette anbefales dog som udgangspunkt kun til erfarne akvarister, der er vant til og i stand til at opretholde et sundt og stabilt vandmiljø i mindre vandmasser.

Et mindre akvarium skal dog stadig altid sikre tilstrækkelig svømmeplads og skjul til alle fisk.

Naturlige levesteder

De typiske levesteder for disse sugemaller er floder og vandløb med store og små sten, grene og træødder, hvorpå de med munden kan suge sig fast.

I disse miljøer har fiskene rigelige skjul i revner og huler mellem store stenpartier og træødder.

Temperatur: De fleste af disse sugemaller trives som udgangspunkt fint ved en vandtemperatur på 23-25° C (visse, men ikke alle, arter kan også klare lidt lavere og/eller højere temperaturer).

Visse arter kræver dog en anden temperatur (nogle, men ikke alle, kan også tåle lidt højere og/eller lavere temperatur):

20-24° C: *Chaetostoma dorsale*, *C. formosae* (maks. 23° C), *Harttia kronei* (min. 22° C), *Otothyropsis piribebuy*, *Rineloricaria morrow*, *R. parva* (min. 21° C) og *Sturisomatichthys leightoni*.

25-27° C: *Baryancistrus demantoides*, *Dekeyseria brachyura*, *Lasiancistrus tentaculatus*, *Leporacanthicus joselimai*, *Loricaria*-arterne, *Otocinclus hoppei*, *Peckoltia compta*, *Pseudolithoxus anthrax*, *P. nicoi*, *Pterosturisoma microps*, *Rineloricaria eigenmanni*, *R. lanceolata*, *R. teffeana* og *Sturisoma festivum*.

27-29° C: *Baryancistrus beggini* og *Panaqolus*-arterne

6 Stimulering og behov for motion

Såfremt der er rigeligt skjul og skygge fra beplantning, sten, rødder, træstykker o.l., rigelig fri svømmeplads, fodringen er varieret, og fiskene holdes flere sammen (evt. i grupper for de mere sociale fisk), kræves ingen yderligere berigelse.

Mange sugemaller er naturligt mest aktive om natten; dog ses i akvarier at man kan tilvænne nataktive arter til i stedet at være aktive i dagtimerne.

Sugemaller bevæger sig primært nær bunden. Vær derfor sikker på at de har både gode skjulemuligheder og svømmeplads i den nederste vandzone.

7 Fodring

De fleste af disse sugemaller er altædende og æder dermed både alger, planter og vandlevende smådyr (små insekter og bløddyr, som ofte findes i algevæksten). *Hypancistrus zebra* æder primært smådyr. Flere arter er dog primært eller udelukkende planteædere, hvor føden består af alger og/eller plantemateriale (inkl. træ og rødder). Disse inkluderer *Ancistrus dolichopterus*, *Dekeyseria brachyura*, *Farlowella acus*, *Harttia kronei*, *Hisonotus leucofrenatus*, *Lasiancistrus tentaculatus*, *Leporacanthicus joselimai*, *Macrotocinclus affinis*, *Otocinclus*-arterne, *Panaqolus albivermis*, *Parotocinclus jumbo*, *Rineloricaria lanceolata* og *Sturisoma aureum*.

Bemærk at *Farlowella acus* og *Lasiancistrus tentaculatus* også æder træstykker og rødder, hvorfor blødt træ (foruden grøntfoder) skal tilbydes som foder til disse arter.

Generelt skal der tilbydes en varieret foder, i form af både tørfoder, mallepiller/-tabletter, grønt og forskellige hvirvelløse dyr (også i frostform). Alge-/planteæderne skal dog tilbydes særligt meget grønt f.eks. skiver af agurk, squash og salatblade.

Der skal som udgangspunkt fodres hver dag, dog helst med en foderfri dag om ugen, da det vil være sundt for akvariemiljøet. Såfremt fiskene er i god foderstand, kan de dog sagtens klare sig i op til 10 dage uden foder.

8 Sociale behov

Langt de fleste af disse sugemaller er fredelige, naturligt sociale fisk og skal holdes i grupper på min. 5 individer, gerne flere, sammen. Holdes naturligt sociale fisk alene uden kontakt til artsfæller, ses det ofte, at de bliver mere sky og deres adfærd mindre naturlig.

Nogle af arterne har dog i større eller mindre grad individuelle territorier, bl.a.

Undgå altid overfodring

Vandet kan ved overfodring let fordærves, og fiskene vil ofte blive stærkt svækkede eller dø som følge heraf.

Ved kortere ferier (<10 dage) er det derfor ofte bedre at undlade at fodre frem for at overlade fodringen til uerfarne personer.

Giv som tommelfingerregel ikke mere foder end hvad der bliver spist inden for 10-15 minutter, og eventuelt overskydende foder bør fjernes efter hver fodring.

Ancistrus dolichopterus, *Chaetostoma formosae*, *Leporacanthicus joselimai*, *Panaqolus albivermis* (kun som voksen), *P. albomaculatus*, *Peckoltia*-arterne og *Pseudolithoxus anthrax*. Disse lettere territoriale fisk skal også holdes flere artsfæller sammen, så deres naturlige sociale behov tilgodeses, og det kan sagtens lade sig gøre uden problemer, hvis blot individerne hver især har plads til at opretholde et mindre territorium i akvariet.

Langt de fleste af disse sugemaller er fredelige fisk, der kan holdes med andre fredelige og rolige fiskearter i samme akvarium. Generelt ved artssammensætning skal man tage hensyn til arternes temperament og som udgangspunkt kun holde arter med nogenlunde samme temperament sammen. Holdes arter med meget forskelligt temperament sammen, ses det ofte, at de sky arter trækker sig endnu mere tilbage og sandsynligvis stresses af tilstedeværelsen af livlige arter. Desuden vil rolige arter have dårlige chancer for at få tilstrækkelig føde og i værste fald dø af sult, hvis de holdes med mere aggressive arter.

Bemærk at de langfinnede arter *Lamontichthys filamentosus* og *Panaqolus albivermis* ikke må holdes med finnebidere.

Vær opmærksom på at nærtbeslægtede arter (arter fra samme slægt) muligvis kan yngle med hinanden. For at undgå arts krydsning bør man derfor holde nærtbeslægtede arter adskilt i hver deres akvarium.

9 Formering og yngelpleje

Størstedelen af sugemallerne i denne vejledning gyder deres æg i huler, i revner/sprækker mellem sten eller evt. under flade objekter (f.eks. *Chaetostoma*-arter). Derfor bør akvariet altid have partier af sten og rør, hvor fiskene kan udvise naturlige yngleadfærd. *Rineloricaria parva* er blandt disse arter lidt unik i sin gydeadfærd, da den lægger sin æg på lodrette flader, f.eks. akvariets sider. *Hisonotus leucofrenatus* skiller sig også ud, da den er en ægspreder, hvormed æggene gydes frit i vandet, evt. mellem planter, som derefter synker til bunds.

Antallet af æg i hvert kuld varierer meget mellem arterne; bl.a. *Leporacanthicus joselimai* gyder helt op til 150 æg ad gangen. Generelt for disse sugemaller vil hannen beskytte æggene over for andre fisk, indtil de klækker. Det tager typisk fra 4-7 dage for æggene at klække og derefter et par dage, før ungerne bliver fritsvømmende.

Nogle sugemalle-arter ses flittigt at yngle i akvariet, bl.a. *Ancistrus dolichopterus* (skægfish). Da mange voksne fisk æder æg og yngel, sker opdræt bedst i et specielt yngleakvarium, hvor forholdene for leg og yngel er optimale, og hvor de voksne fisk kan fjernes efter gydning.

10 Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Ved anskaffelse af fisk er det vigtigt kun at købe sunde og livskraftige individer. Se boksen til højre for typiske tegn på, at en fisk er syg eller svækket.

For at sikre at nyindkøbte fisk ikke er smittede med en sygdom eller parasit, der let kan smitte videre til andre fisk (f.eks. fiskedræber, svamp) og dermed ødelægge et helt akvarium, holdes de isolerede i et karantæneakvarium i ca. 3 uger, før de slippes ned i akvariet til de øvrige fisk. Man afliver hver enkelt inficerede fisk ved først at give den et hårdt slag i hovedet, hvorefter hovedet umiddelbart og hurtigt afskæres med en skarp kniv. Døde fisk smides i affaldsspanden, ikke i toilettet.

Fiskedræber, der viser sig ved små hvide pletter på størrelse med saltkorn, er en meget almindeligt forekommende, dødelig og meget smitsom sygdom hos ferskvandsakvariefisk, forårsaget af en encellet parasit, der angriber fiskens krop, finner og gæller. På nuværende tidspunkt kan der ikke købes et behandlingspræparat i håndkøb mod fiskedræber, hvorfor man så vidt muligt skal undgå at få parasitten i akvariet og sørge for at fiskene altid er sunde og ikke er stressede i deres omgivelser.

Flere arter i samme akvarium

Ved artssammensætning i selskabsakvariet bør der tages hensyn til, hvor i vandsøjlen de forskellige arter befinder sig, så akvariets rummelighed udnyttes bedst muligt, og altid så overbefolkning i et vandlag undgås.

Ved hold af sugemaller skal man især være opmærksom på ikke at holde for mange andre bundlevende fisk i samme akvarium.

Skægfish (*Ancistrus dolichopterus*) yngler flittigt i akvariet. Decideret opdræt af sugemaller kræver dog, at man på forhånd sætter sig grundigt ind i den enkelte arts behov. Forhør dig evt. hos Dansk Akvarie Union for kontakt til praktikere, der har erfaring med opdræt. Foto: F. Ingemann Hansen

Sygdomstegn hos fisk

- svømningen er usikker og ukarakteristisk
- fisken er mager og lidt krumbøjet i forhold til sine artsfæller
- bugen er udspilet
- kroppen er besat af hvide prikker eller pletter, der ikke hører til dens normale farvemønster
- fiskens gæller bevæger sig meget hurtigere end hos de øvrige fisk
- fisken gnubber sig mod objekter

Rengør altid remedier og andre ting, når de bruges/flyttes mellem forskellige akvarier, og oprethold en god vandkvalitet ved jævnlige vandskift. Aquasafe eller tilsvarende produkter, der tilsyneladende stimulerer vedligeholdelsen af fiskens beskyttende slimlag og dermed øger fiskens modstandsdygtighed over for sygdomme og parasitter, kan fås i dyrehandlen.

Forkølelsespletter (en belægning af hvide/gullige udflydende pletter) kan forekomme, hvis fiskene udsættes for pludselige temperaturfald og/eller lever i overbefolkede akvarier. Svamp (vattot-lignende hvide/gullige/orange udvækster) angriber typisk svækkede fisk (f.eks. med sår), der lever i akvarier med dårlig vandkvalitet. Et behandlingspræparat findes, men der bør altid først sikres en god vandkvalitet.

11 Øvrige informationer

For kontakt til praktikere forhør dig hos Dansk Akvarie Union (www.danskakvarieunion.dk).

Billedgalleri

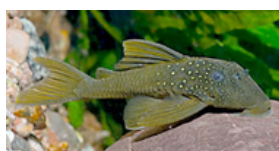
Foto: F. Ingemann Hansen

Ancistrus dolichopterus
(skægfish)

Baryancistrus beggini

Hemiancistrus subviridis

Leporacanthicus joselimai (uoff.
navn: sultanplecostomus)

Otocinclus macrospilus

Hypancistrus sp. "L260" (ikke
videnskabeligt beskrevet)

Panaqolus sp. "L360" (ikke
videnskabeligt beskrevet)

Status i naturen

For kun en brøkdel af de nulevende arter af sugemaller kendes status for de vilde bestande. Af arterne i denne vejledning er status for kun *Ancistrus dolichopterus* (skægfish) officielt vurderet, og arten anses ikke som værende truet (IUCN: Least concern).

Farlowella acus og *Otothyropsis piribebuy* er ikke officielt evalueret, men arterne findes tilsyneladende kun på ganske få lokaliteter og er dermed i stor risiko for uddøen i naturen i nærmeste fremtid.

For alle øvrige arter vides ikke om de er udryddelsestruede i naturen, hvorfor det generelt anbefales kun at anskaffe sig opdrættede sugemaller til akvariehold.

